

180217

Herrens bön 7

"Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss." Luk 11:4

Jesus lär att vi kan ta emot förlåtelse från Gud, bara när vi förlåter andra. Det är Guds kärlek som drar oss till honom, och den kärleken kan inte röra våra hjärtan utan att skapa kärlek till våra bröder.

När han avslutat Herrens bön tillade Jesus: "Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske Fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er Fader förlåta era överträdelser." Den som är oförlåtande kapar av just den kanal som är den enda som han kan ta emot nåd från Gud igenom. Vi ska inte tänka att om inte de som har sårat oss bekänner sitt fel, har vi rätt att hålla tillbaka vår förlåtelse från dem. Det är utan tvekan deras sak att ödmjuka sina hjärtan genom ånger och beklännelse, men vi ska ha en medlidsam anda mot dem som har förbrutit sig mot oss, oavsett om de bekänner sina fel eller inte.

Hur djupt de än må ha sårat oss ska vi inte omhulda vårt missnöje och hysa självömkan för att vi blivit sårade. Så som vi hoppas få förlåtelse för våra förseelser mot Gud, så ska vi förlåta alla som gjort ont mot oss.

Men förlåtelse har en vidare mening än många tror. När Gud ger löftet att han "skall ge mycken förlåtelse," tillägger han, som om betydelsen av det löftet överträffar allt vi kan förstå: "Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN. Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar." Jes 55:7-9.

Guds förlåtelse är inte bara en juridisk handling genom vilken han kan fria oss från fördömelse. Den är inte bara förlåtelse från synd, utan återvinnande från synd. Det är den överflödande frälsande kärleken som förvandlar hjärtat. David hade rätt uppfattning om förlåtelse när han bad, "Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig anda." Psalms 51:12. Och åter säger han, "Så långt som öster är från väster låter han våra överträdelser vara från oss." Psalms 103:12.

I Kristus gav Gud sig själv för våra synder. Han led korsets grymma död, bar syndabördan åt oss, "rättfärdig led han i orättfärdigas ställe" för att han skulle kunna uppenbara sin kärlek för oss och dra oss till sig. Och han säger, "Var i stället goda och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, liksom Gud i Kristus har förlåtit er." Ef 4:32. Låt Kristus, det gudomliga Livet, bo i dig och genom dig uppenbara den kärlek som är född i himlen och som kommer att inge hopp i de modfälda och skänka himlens frid till det synd-tyngda hjärtat. När vi kommer till Gud är detta den förutsättning som möter oss vid tröskeln, att när vi tar emot nåd från honom underkastar vi oss för att uppenbara hans nåd till andra. (Prayer s. 297-298 Översättning: S. Gundler)